

Ως την ώρα, ο Οδυσσέας είχε κατορθώσει να κρατήσει τη συνοχή του στόλου του με τα δώδεκα πλοία που είχαν μετάσχει στην εκστρατεία στην Τροία. Επί έξι μερόνυχτα, έπλεαν όλα μαζί στο άγνωστο. Το έβδομο πρωινό είδαν λιμάνι, μπήκαν κι άραξαν. Για καλή του τύχη, ο Οδυσσέας έδωσε το δικό του πλοίο κοντά στην έξοδο του λιμανιού. Βρίσκονταν στην χώρα των Λαιστρυγόνων, εκεί που η νύχτα διαρκεί τόσο λίγο, ώστε ένας που δεν είχε ανάγκη από ύπνο μπορούσε να κάνει δυο μεροκάματα τη φορά. Την πόλη τους, Τηλέπυλο (Πύλη μακριά), την είχε κτίσει ο Λάμος, γιος του Ποσειδώνα. Ο Θουκυδίδης τοποθετεί τους Λαιστρυγόνες στη Σικελία (Στ' 2, 1). Άλλοι εξειδικεύουν «νότια της Αίτνας». Οι Ρωμαίοι τους ήθελαν να ζουν νότια στο Λάτιο. Ήταν γίγαντες ανθρωποφάγοι όπως οι Κύκλωπες αλλά είχαν δυο μάτια.

Κανένας δεν υπήρχε στο λιμάνι και ο Οδυσσέας δεν ήξερε πού βρισκόταν. Κατά τη συνήθειά του, έστειλε δυο από τους άντρες του, μαζί με ένα κήρυκα, να μάθουν. Στην εξοχή, βρήκαν μια κοπέλα να κουβαλά νερό και τη ρώτησαν. Τους είπε πως ο βασιλιάς της χώρας λεγόταν Αντιφάτης και η ίδια ήταν κόρη του. Και τους υπέδειξε πώς θα φτάσουν ως την πόλη.

Κίνησαν οι τρεις για κει. Έφτασαν ως το ανάκτορο χωρίς να συναντήσουν κανένα και μπήκαν μέσα. Τρόμαξαν. Μπροστά τους ορθωνόταν η βασίλισσα, πελώρια σαν βουνοκορφή! Και με όψη τρομερή. Όσπου να συνέλθουν, η βασίλισσα έστειλε και φώναξαν τον βασιλιά από την αγορά. Ήρθε αυτός, είδε τους ξένους, του φάνηκαν νόστιμη λιχουδιά κι άρπαξε τον ένα και τον έφαγε. Μόλις που πρόλαβαν οι άλλοι δυο να το βάλουν στα πόδια και να κατηφορίσουν τρέχοντας στο λιμάνι.

Ο βασιλιάς έβαλε τις φωνές, μαζεύτηκαν οι άλλοι Λαιστρυγόνες και χίμηξαν στο λιμάνι. Οι άντρες του Οδυσσέα είχαν μπει στα πλοία τους και προσπαθούσαν να ξανοιχτούν αλλά οι Λαιστρυγόνες πετούσαν εναντίον τους τεράστιους βράχους. Τα πλοία τσακίζονταν, οι άντρες σκοτώνονταν. Όσοι ρίχτηκαν στη θάλασσα προσπαθώντας να απομακρυνθούν κολυμπώντας βρήκαν τραγικό θάνατο. Οι Λαιστρυγόνες τους καμάκωναν σαν ψάρια, να τους έχουν για το φαγητό τους.

Μέσα στον χαμό, ο Οδυσσέας έβγαλε το σπαθί του, έκοψε τα σχοινιά που κρατούσαν το πλοίο του δεμένο στο λιμάνι κι έβαλε τις φωνές στους άντρες του να κωπηλατήσουν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Το πλοίο ξέφυγε. Όμως, ήταν το μοναδικό που γλίτωσε. Τα υπόλοιπα έντεκα είχαν γίνει συντρίμια στο λιμάνι των Λαιστρυγόνων με τους άντρες τους

χαμένους. Ο Οδυσσέας μέτρησε αυτούς του πλοίου του. Από τους περίπου 1.440 (από 120 σε κάθε πλοίο) που είχαν κινήσει για την Τροία, του έμεναν μόλις σαράντα πέντε.

(τελευταία επεξεργασία, 11 Μαΐου 2022)